

รุ่งมณี ยิ่งยืน : ความชุกของภาวะซึมเศร้าและปัจจัยที่เกี่ยวข้องในเยาวชนที่กระทำผิดกฎหมาย และไม่ได้กระทำผิดกฎหมายในจังหวัดอุบลราชธานี. (PREVALENCE OF DEPRESSION AND RELATED FACTORS AMONG JUVENILE DELINQUENTS AND NON-DELINQUENTS IN UBON RATCHATHANI PROVINCE) อ. ที่ปรึกษา : รศ.นพ.บดี ธนะมัน, อ.ที่ปรึกษาร่วม : รศ.นพ.อัมพล สุอำพัน, 171 หน้า.

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงพรรณนา ณ จุดเวลาใดเวลาหนึ่ง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านจิตสังคม กับภาวะซึมเศร้า รวมทั้งเปรียบเทียบความชุกของภาวะซึมเศร้าของเยาวชนที่กระทำผิดกฎหมายและไม่ได้กระทำผิดกฎหมาย ในจังหวัดอุบลราชธานี กลุ่มตัวอย่างเป็นเยาวชน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ เยาวชนที่กระทำผิดกฎหมาย อยู่ในการควบคุมดูแลของสำนักงานคุมประพฤติ จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 180 คน และเยาวชนที่ไม่ได้กระทำผิดกฎหมาย ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 338 คน ที่ได้จากการสุ่มตัวอย่าง โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม 3 ส่วน คือ 1) ข้อมูลส่วนบุคคล 2) ความรู้สึกภาคภูมิใจในตนเอง ความรู้สึกผูกพันในครอบครัว และความรู้สึกพึงพอใจในชีวิต 3) แบบประเมินภาวะซึมเศร้า (CES-D) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ Chi-Square

ผลการศึกษาพบว่า

1. เยาวชนที่กระทำผิดกฎหมาย พบว่า มีความชุกของภาวะซึมเศร้า ร้อยละ 23.3 ส่วนเยาวชนที่ไม่ได้กระทำผิดกฎหมาย มีความชุกของภาวะซึมเศร้าร้อยละ 13.6
2. เยาวชนที่กระทำผิดกฎหมายพบว่า อาชีพของบิดา การเห็นคุณค่าในตนเอง ความรู้สึกผูกพันในครอบครัว และความพึงพอใจในชีวิต มีความสัมพันธ์กับภาวะซึมเศร้าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) ส่วนเยาวชนที่ไม่ได้กระทำผิดกฎหมายพบว่า ระดับการศึกษา ความสัมพันธ์ของบิดามารดา ผู้ที่พักอาศัยด้วย ลักษณะที่อยู่อาศัย ความเพียงพอของการใช้จ่าย การเห็นคุณค่าในตนเอง ความรู้สึกผูกพันในครอบครัว และความพึงพอใจในชีวิต มีความสัมพันธ์กับภาวะซึมเศร้าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า การเห็นคุณค่าในตนเอง ความรู้สึกผูกพันในครอบครัว และความพึงพอใจในชีวิต เป็นปัจจัยที่ควรให้ความสำคัญ ดังนั้น การส่งเสริมกิจกรรมด้านการเห็นคุณค่าในตนเอง ความรู้สึกผูกพันในครอบครัว และความพึงพอใจในชีวิต ตั้งแต่วัยเด็ก จะมีส่วนช่วยในการส่งเสริมสุขภาพจิตและลดปัญหาการเกิดภาวะซึมเศร้าในอนาคตได้

487 47770 30: MAJOR COMMUNITY MEDICINE

KEY WORD: DEPRESSION/ JUVENILE/ DELINQUENT

RUNGMANEE YINGYUEN: PREVALENCE OF DEPRESSION AND RELATED FACTORS AMONG JUVENILE DELINQUENTS AND NON-DELINQUENTS IN UBON RATCHATHANI PROVINCE. THESIS ADVISOR: ASSOC.PROF. BODI DHANAMUN, M.D., THESIS CO-ADVISOR: ASSOC.PROF. UMPON SUAMPUN, M.D. 171 pp.

The purposes of this descriptive study were to estimate the prevalence of depression, to determine the related factors of depression among juvenile delinquents and non delinquents in Ubon Ratchathani province. The samples consisted of 180 juvenile delinquents from the government department of probation and 338 juvenile non-delinquents from public high school in Ubon Ratchathani province. The instrument was a set of questionnaires consisting of 3 parts: demographic questionnaire, self-esteem family connectedness and life satisfaction questionnaires and The Center for Epidemiologic Studies - Depression Scale (CES-D). Data was analyzed by SPSS for windows, Statistic utilized were mean, percentage, standard deviation and chi-square test.

The results were as follow:

1) The prevalence of depression among juvenile delinquent was 23.3 percents and 13.6 percents of juvenile non-delinquent.

2) Factors related to depression of juvenile delinquent were father's occupation, self-esteem, family connectedness and life satisfaction ($p < 0.05$). Education, parent relationship, person with whom the juvenile stay, housing, the adequacy of daily expense, self-esteem, family connectedness and life satisfaction were inversely related to depression of juvenile non-delinquent ($p < 0.05$).

The result showed that self-esteem, family connectedness and life satisfaction were the most factors influencing juvenile depression. Therefore the promotion of self-esteem, family connectedness and life satisfaction for children should be enhance mental health and reduce depression problem in the future.